

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

REKABET KURUMU
Tarih : 14.07.2017
Sayı : 5041

Davacı : UND Uluslararası Nakliyeciler Derneği

Vekili : Av. Sinan NAİPOĞLU
İstiklal Cad. No:286 Odakule Kat:11
Beyoğlu / İSTANBUL

Davalı : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597 Cad. No:9 Bilkent / ANKARA

Vekili : Av. Nagehan ÖZSEYHAN - Aynı adreste

Davalı İdare Yanında Müdahiller : 1-UN Ro-Ro İşletmeleri A.Ş.
2-Ulusoy Ro-Ro İşletmeleri A.Ş.
3-Ulusoy Martı Ro-Ro İşletmeleri A.Ş.
4-Ulusoy Gemi İşletmeleri A.Ş.
5-Ulusoy Deniz Yolları İşletmeleri A.Ş.
6-Ulusoy Deniz Taşımacılığı A.Ş.

Vekilleri : Av. İ. Yılmaz ASLAN - Av. Banu GÜLTEKİN
Av. Can AKÇAOĞLU
Gazi Umur Paşa Sok. Bimar Plaza, No:38/8
Balmumcu - Beşiktaş / İSTANBUL

Davanın Özeti : Dava; Türkiye çıkışlı/varışlı uluslararası Ro-Ro taşımacılığı pazarında faaliyette bulunan teşebbüslerin anlaşma suretiyle 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesini ihlal ettikleri ileri sürülerek yapılan şikâyet başvurusunun ön araştırma sonucu reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27.06.2002 tarihli, 02-41/468-196 sayılı kararının; Ro-Ro pazarında tek bir şahsın kontrolünde bulunan UND ve Ulusoy Grubunun 10 yılı aşkın bir süredir tek başına faaliyet göstermesi, pazara giren ve göreceli olarak başarılı olan teşebbüslerin er veya geç tek bir şahsın kontrolündeki grupların bünyesine katılmak zorunda kalmasının nedenlerinin Rekabet Kurumunca sektöre yönelik bir soruşturma ile araştırılması gerektiği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ahmet ASYA'nın Düşüncesi : Davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Mukaddes ARAS'ın Düşüncesi : Dava; Türkiye çıkışlı/varışlı uluslararası Ro-Ro taşımacılığı pazarında faaliyette bulunan teşebbüslerin anlaşma suretiyle 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesini ihlal ettikleri ileri sürülerek yapılan şikâyet başvurusunun ön araştırma sonucu reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 22.06.2002 tarihli, 02-41/468-196 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

Şikâyet eden UND Uluslararası Nakliyeciler Derneğinin davacı sıfatıyla ilk derece mahkemesi olarak Danıştay 13. Dairesinde açtığı davada anılan Daire 12.12.2006 tarih ve E:2005/1759, K:2006/4714 sayısı ile; nihai karar olan ön araştırma sonucu soruşturma açılmamasına ilişkin dava konusu kararın, usulüne uygun olarak teşekkül etmeyen ve toplantı yeter sayısı bulunmayan kurul tarafından alındığı ve toplantıya katılmayanların yasal mazeretlerinin kararda yer almadığı, yasayla zorunlu görülen şekil kuralına uyulmadan tesis edildiği açık olan dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle Rekabet Kurulunun 22.06.2002 tarihli, 02-41/468-196 sayılı kararının iptaline karar vermiştir.

Davalı Rekabet Kurumu'nun temyizi üzerine Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca; 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un dava konusu işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte olan "Toplantı ve Karar yeter Sayısı" başlıklı 51. maddesi, Rekabet Kurumu'nun Çalışma Usul ve esasları hakkında Yönetmeliğin 18, 19, 21. maddeleri uyarınca, toplantı ve karar sayısı bakımından sakınca yaratmamak koşuluyla Kurul üyelerinin izin kullanmaları mümkün olup, toplantı neticesinde alınan kararda, toplantıya katılmayan üyelerin mazeretlerinin gerekçesinin belirtilmesi zorunluluğu bulunmadığı, bu durumda usulüne uygun olarak oluşturduğu anlaşılan Kurul kararı şekil yönünden hukuka uygun olup, toplantıya katılmayanları yasal mazeretlerinin kararda yer almadığından bahisle dairece verilen iptal kararında hukuki isabet görülmediği gerekçesiyle Daire kararının bozulmasına karar verilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinin 6. fıkrası hükmü uyarınca Danıştayın ilk derece mahkemesi olarak baktığı davaların temyizen incelenmesinde Danıştay İdari ve Vergi dava Daireleri Kurulunca verilen kararlara ilgili dava daireleri tarafından uyulmasının zorunlu olması karşısında; davada işin esasının incelenmesi gerekmektedir.

Dosya içeriğindeki bilgi ve belgeler çerçevesinde; şikâyetçi UND Uluslararası Nakliyeciler Derneğinin, dernek üyesi teşebbüslerin aralarında işbirliğine giderek fiyat ve tahsilat yöntemlerini yeknesaklaştırdıkları, ayrıca İzmir-İtalya ve İstanbul-İtalya hattında faaliyet gösteren şirketlerin anlaşmaları, ayrıca Samsun Novorossisky hattında faaliyet gösteren teşebbüslerin tekel yaratmak üzere birleştikleri şeklindeki şikâyet konusu iddialarının, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunu'nun 4. maddesi kapsamında ihlal oluşturmadığı, bu iddiaları somutlaştırıcı ve şikâyet olunan teşebbüslerin yasayı ihlal ettiklerini kanıtlayıcı yeterli delil bulunmadığı saptandığından, Rekabet Kurulu'nun 22.06.2002 tarihli, 02-41/468-196 sayılı kararında hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

Dava, Türkiye çıkışlı/varışlı uluslararası Ro-Ro taşımacılığı pazarında faaliyette bulunan teşebbüslerin anlaşma suretiyle 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesini ihlal ettikleri ileri sürülerek yapılan şikâyet başvurusunun ön araştırma sonucu reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27.06.2002 tarihli, 02-41/468-196 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

Dairemizin 12.12.2006 tarih ve E:2005/1759, K:2006/4714 sayılı kararıyla dava konusu işlemin iptali üzerine davalı idare tarafından yapılan temyiz başvurusu sonucunda, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nca verilen 29.03.2012 tarih ve E:2007/583, K:2012/231 sayılı kararla; "4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un dava konusu işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte olan "Toplantı ve Karar Yeter Sayısı" başlıklı 51. maddesinde, "Kurul, nihai kararlarında Başkan ya da ikinci Başkan dâhil en az toplam 8 üyenin katılımı ile toplanır ve en az 6 üyenin aynı yönde oy kullanması ile karar verir.

İlk toplantıda karar için gerekli nisabın sağlanamadığı durumlarda, Başkan ikinci toplantıya tüm üyelerin iştirakini sağlar. Ancak bunun mümkün olmaması hâlinde karar, toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile alınır. Bu durumda da toplantı nisabı birinci fıkrada belirtilenden az olamaz. İkinci toplantıda oylarda eşitlik olması hâlinde Başkanın bulunduğu tarafın oyu üstün sayılır.

Nihai karar haricindeki diğer kararlar ve özellikle tedbir ve tavsiye niteliğindeki kararlar ve işlemler için Kurul üyelerinden en az üçte birinin toplanması ve toplantıya katılanların salt çoğunluğunun kararı gerekir. "hükmüne yer verilmiştir.

Kanun'un "Kararlarda Bulunması Gereken Hususlar" başlıklı 52. maddesinde de, "Kararlar aşağıdaki hususları ihtiva eder;

- a) Kararı veren Kurul üyelerinin adları ve soyadları,
- b) İnceleme ve araştırmayı yapanların adları ve soyadları,
- c) Tarafların ad ve unvanları ile ikametgâhları ve ayrıca nitelikleri,
- d) Tarafların iddialarının özeti,
- e) İnceleme ve tartışılan ekonomik ve hukuki konuların özeti,
- f) Raportörün görüşü,
- g) İleri sürülen bütün delillerin ve savunmaların değerlendirilmesi,
- h) Gerekçe ve kararın hukuki dayanağı,
- ı) Sonuç,
- k) Varsa karşı oy yazıları. " düzenlenmesi yer almıştır.

Rekabet Kurumu'nun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 18. maddesinde ise, Kurul Başkanı'nın toplama yöntemini toplantıdan önce belirleyerek kurul üyelerine bildireceği, 19. maddesinde, Kurul Başkan ve üyelerinin bütün toplantılarda bulunmalarının asıl olduğu, Kurul üyelerinden mazeretli olanların, mazeretlerini yazılı olarak Başkanlığa bildirmeleri gerektiği, Kurul Başkan ve üyelerinin yurtiçi ve yurtdışı görevlendirilmeleri ile izinlerini kullanma tarihlerinin, toplantı ve karar sayısı bakımından sakınca yaratmamak koşuluyla Başkan tarafından düzenleneceği, 21. maddesinde, görüşmelere mazeretli olanlar dışındaki üyelerin katılacağı kurala bağlanmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; Türkiye çıkışlı/varışlı Uluslararası Ro-Ro taşımacılığı pazarında faaliyette bulunan teşebbüslerin anlaşma suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiği ileri sürülerek yapılan şikâyet başvurusunun görüşüldüğü ilk toplantıya dokuz üyenin katıldığı, bu toplantıda karar yeter sayısının sağlanamaması üzerine Kurul

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

Üyelerinin ikinci toplantıya çağrıldığı, Kurul Başkanı tarafından tüm üyelere ikinci toplantıya ilişkin gündemin dağıtıldığı, iki üyenin izinli olması nedeniyle Kurul'un ikinci toplantısına katılmadığı ve ikinci toplantının da dokuz üyeye yapıldığı ve bu toplantı neticesinde şikâyet başvurusunun önaraştırma sonucu reddine karar verildiği, bu kararın aslının Kurul üyelerinin imzasının bulunduğu sayfasında toplantıya katılmayan iki üyenin isimlerinin üstünde "izinli" ibaresine yer verildiği ve bu iki üyenin toplantının yapıldığı tarihte yasal olarak izinli olduğu anlaşılmaktadır.

Yukarıda belirtilen mevzuat hükümleri uyarınca, toplantı ve karar sayısı bakımından sakınca yaratmamak koşuluyla Kurul üyelerinin izin kullanmaları mümkün olup, toplantı neticesinde alınan kararda, toplantıya katılmayan üyelerin mazeretlerinin gerekçesinin belirtilmesi zorunluğu bulunmamaktadır.

Bu durumda, usulüne uygun olarak oluşturduğu anlaşılan Kurul kararı şekil yönünden hukuka uygun olup, toplantıya katılmayanların yasal mazeretlerinin kararda yer almadığından bahisle Dairece verilen iptal kararında hukuki isabet görülmemiştir" gerekçesine yer verilerek suretiyle Dairemiz kararı bozulmuştur.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 46. maddesinin birinci fıkrasında, Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının Danıştay'da temyiz edilebileceği, 2575 sayılı Danıştay Kanunu'nun 38. maddesinde, İdari Dava Daireleri Kurulu'nun, idari dava dairelerinden ilk derece mahkemesi olarak verilen kararları temyizen inceleyeceği, 2577 sayılı Kanun'un 49. ve 50. maddelerinde, Danıştay İdari ve Vergi Dava Daireleri Kurulları kararlarına uyulmasının zorunlu olduğu kurala bağlanmıştır.

Aktarılan kanun hükümlerine göre, Danıştay dava dairelerince ilk derece mahkemesi olarak verilen kararların Danıştay İdari ve Vergi Dava Daireleri Kurullarınca bozulması hâlinde Danıştay dava dairelerine ısrar imkânı tanınmadığından, bozma kararına uyularak dava konusu Kurul kararının esasının incelenmesine karar verildi.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu hâller, özellikle şunlardır:

- Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,
- Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,
- Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

d) Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e) Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f) Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi.

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi, teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder.

Ekonomik ve rasyonel gerekçelere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir." hükmüne yer verilmiştir.

4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde ise; "Kurul, aşağıda belirtilen şartların tamamının varlığı hâlinde, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4'üncü madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebilir:

a) Malların üretim veya dağıtımı ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması,

b) Tüketicinin bundan yarar sağlaması,

c) İlgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması,

d) Rekabetin (a) ve (b) bentlerindeki amaçların elde edilmesi için zorunlu olanlardan fazla sınırlandırılmaması.

Muafiyet belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesi belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabilir. Muafiyet kararları anlaşmanın ya da uyumlu eylemin yapıldığı veya teşebbüs birliği kararının alındığı yahut bir koşula bağlanmışsa koşulun yerine getirildiği tarihten itibaren geçerlidir.

Kurul, birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi hâlinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanımını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabilir." düzenlemesine yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, davacının 18.02.2002 tarihli başvurusu üzerine yapılan önaraştırma sonucu, 27.06.2002 tarih ve 02-41/468-196 sayılı Rekabet Kurulu kararı ile soruşturma açılmasına gerek olmadığına karar verildiği; bu kararın 17.07.2004 tarihinde davacıya tebliğ edildiği; ancak öncesinde 01.04.2004 tarihinde davacı tarafından davalı Kurum'a aynı konuda ikinci bir şikâyet dilekçesi verildiği, şikâyet başvurusu üzerine yapılan önaraştırma sonucu; Rekabet Kurulu'nun 19.08.2004 tarih ve 04-56/754-190 sayılı kararı ile; Ulusoy ve UN grupları arasında 12.10.2000 tarihinde imzalanan protokole ilişkin olan yönü

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

dışında, şikâyet dilekçesinde yer verilen iddiaların daha önce Kurul'ca değerlendirilerek karara bağlanmış iddialar ile aynı olduğu anlaşıldığından, bu iddialara yönelik olarak yeniden 4054 sayılı Kanun'un ihlâl edilip edilmediğinin değerlendirmesine girerek bir karar istihsaline yer olmadığına karar verildiği, (bu işlemin iptali istemiyle Dairemizin E:2005/6022 esasına kayıtlı dosyada açılan davanın 06.06.2008 tarih ve K:2008/4655 sayılı kararla reddine karar verilmiştir.) Rekabet Kurulu'nun 19.08.2004 tarih ve 04-56/754-190 sayılı kararı uyarınca yapılan soruşturma sonucu ise, Rekabet Kurulu'nun 13.07.2005 tarih ve 170 sayılı kararı ile; UN Ro Ro ile Ulusoy Ro Ro arasında 12.10.2000 tarihinde yapılan Protokol'ün karşılıklı bilet kabulü uygulamasına ilişkin olan "Taraflar hâlen uygulamakta oldukları tarife ve ödeme koşullarını diğer tarafın mutabakatı olmaksızın değiştirmeyeceklerdir. Böyle bir durum işbu protokolün başka bir ihtara hacet kalmaksızın sona ermesi anlamındadır." şeklindeki hükmünün 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesi çerçevesinde rekabeti kısıtlayıcı nitelikte olduğundan, Ulusoy Deniz Yolları İşletmeciliği A.Ş. ve UN Ro-Ro İşletmeleri A.Ş.'ne 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idari para cezası verildiği (bu işleme karşı Ulusoy Deniz Yolları İşletmeciliği A.Ş. tarafından Dairemizin E:2006/550 esasında açılan dava, 06.06.2008 tarih ve K:2008/4652 sayılı kararla; UN Ro-Ro İşletmeleri A.Ş. tarafından Dairemizin E:2006/439 esasında açılan dava, 06.06.2008 tarih ve K:2008/4653 sayılı kararla reddedilmiştir.), UN Ro Ro ile Ulusoy Ro Ro'nun aralarında yapılan Protokole, menfi tespit belgesi verilmesi istemiyle yapılan başvurunun incelenmesi sonucu ise, 27.10.2005 tarih ve 05-74/998-279 sayılı kararıyla, "Menfi tespit belgesi verilmesi isteminin reddine, protokolün, "Taraflar hâlen uygulamakta oldukları tarife ve ödeme koşullarını diğer tarafın mutabakatı olmaksızın değiştirmeyeceklerdir." hükmüne muafiyet tanınmayacağına, bu hükmün Protokolden çıkarılması koşuluyla Protokole muafiyet tanınmasına karar verildiği anlaşılmaktadır.

Başvuru dilekçeleri ve tesis edilen işleme göre şikâyet konuları değerlendirildiğinde;

1) a) İzmir-İtalya hattında faaliyet göstermekte olan Ulusoy Ro Ro'nun İstanbul-İtalya hattında çalışan 4 şirket ile aralarında var olan anlaşma gereği onların hattına girmediği, aynı şekilde söz konusu 4 şirketin de İzmir-İtalya hattına girmediği iddiası;

Dava konusu Rekabet Kurulu kararında; İstanbul-İtalya hattında faaliyet gösteren teşebbüslerin sahip oldukları gemilerin kapasitelerinin İzmir-İtalya hattı için oldukça fazla oluşu, ayrıca bu hatta girseler bile yeterli doluluk oranını yakalamalarının mümkün olmadığı, ayrıca Ulusoy Ro Ro Grubu'nun İzmir-İtalya hattında çalıştırdığı gemilerin de İstanbul-İtalya hattında rekabet edemeyecek kadar yavaş olduğu dikkate alındığında, anılan durumun ilgili teşebbüslerin bağımsız ticari kararlarından kaynaklandığı, Kanun'un 4. maddesi kapsamında bir rekabet ihlâlinin bulunmadığına karar verilmiştir

19.08.2004 tarih ve 190 sayılı Rekabet Kurulu kararı ile; 12.10.2000 tarihli Protokole ilişkin olarak başlatılan soruşturmada, bu iddiaların değerlendirildiği ve Rekabet Kurulunun 13.07.2005 tarih ve 170 sayılı kararı ile; Ro-Ro İşletmelerine 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idari para cezası verildiği (bu işleme

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2012/3958
Karar No : 2017/1925

karşı açılan davaların Dairemizin 06.06.2008 tarih ve E:2006/550, K:2008/4652; E:2006/439, K:2008/4653 sayılı kararlarıyla reddedilmiştir.) anlaşıldığından, bu kısma ilişkin olarak tesis edilen işlemin sonucu itibarıyla yerinde olduğu anlaşılmaktadır.

b) Dernek üyesi teşebbüslerin TIR araçlarını, İstanbul'dan İtalya'ya taşıyan UN Ro-Ro Grubu ile Ege Ro-Ro'nun işbirliğine giderek fiyat ve tahsilat yöntemlerini yeknesaklaştırdıkları, navlun ücretlerinin yüksek olduğu iddiası açısından;

Ege Ro Ro'nun bir gemisini UND Ro Ro Grubu'na sefer navlun bazında kiraya vermesinin, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında bir anlaşma ya da uyumlu eylem olup olmadığı değerlendirildiğinde; Ege Ro Ro'nun bir gemisini UND Ro Ro Grubu'na kiraya vermesinden yaklaşık 7 ay önce Ege Ro Ro'ya kredi sağlayan "NIB Capital" bankasından gelen Mart ve Haziran 2001 tarihli ihtar yazılarında, Ege Ro Ro'nun kredilerini ödemeyi aksatmasından dolayı gemilerini satması ya da kabul edilebilir ücretten kiraya vermesinin istendiği, bu ihtar yazılarının Ege Ro Ro yetkililerinin beyanlarını doğrular nitelikte olduğu, bu kira anlaşmasının, teşebbüslerin rekabetten kaçınmaları amacı ile düzenlenmediği, kredi borcu nedeniyle zorda kalan bir teşebbüsün ilgili pazardan çekilmesi sonucu oluştuğu anlaşılmaktadır.

Sözleşme hükümlerinin incelenmesinden kira şartlarının belirlendiği, çalışmama veya tekrar giriş yapmama şeklinde bir rekabet yasağının bulunmadığı görüldüğünden, UND Ro Ro Grubu ile Ege Ro Ro Grubu arasındaki sözleşmenin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında olmadığı anlaşılmakta; bu hatta çalışan iki grubun birleşerek tekel oluşturulduğu iddiası da, mali yönden oldukça zor durumda olan bir teşebbüs pazar yapısı sonucu kendi iradesi ile ilgili pazardan çekilmek durumunda kaldığından geçerli görülmemektedir. Bu nedenle, ilgili pazarda oluşan durum hakkında 4054 sayılı Kanun kapsamında herhangi bir işlem yapılmamasında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

2) UN Ro-Ro ile Ulusoy Ro-Ro arasındaki 12.10.2000 tarihinde yapılan İstanbul- Trieste ve Çeşme- Trieste hatlarında işbirliğine ilişkin Protokolde yer alan karşılıklı bilet kabulü uygulamasının rekabeti ihlal ettiği iddiası açısından;

Rekabet Kurulunca, Ulusoy Ro Ro Grubu ile UND Ro Ro Grubu'nun karşılıklı bilet kabul sistemi ve ortak bilet kabul uygulamasının, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında bir anlaşma veya uyumlu eylem niteliğinde olmadığı ve iddia hakkında bir işlem tesisine gerek bulunmadığına karar verilmişse de; anılan rekabete aykırılık iddiasının davacının ilk başvurusu esnasında bulunamayan, ancak ikinci başvurusu nedeniyle yerinde incelemeler sırasında tespit edilen "Protokol" çerçevesinde değerlendirildiği ve 13.07.2005 tarih ve 170 sayılı kararı ile; Ro-Ro İşletmelerine 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idari para cezası verildiği anlaşıldığından, işlemin sonucu itibarıyla yerinde olduğu anlaşılmaktadır.

3) Samsun- Novorossisky hattında çalışan Karadeniz Ro-Ro 'nun daha önce aynı hatta faaliyet gösteren Cenk Denizcilik ve Ulusoy Denizcilik'in tekel oluşturmak üzere birleşmesi sonucunda meydana geldiği iddiası;

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

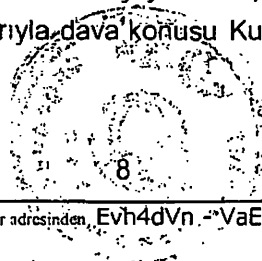
Cenk Denizcilik Grubu ortakları ve Ulusoy Martı Ro Ro İşletmeleri A.Ş.'nin %50, %50 ortak olarak kurdukları, acentelik ve pazarlama şirketi niteliğindeki Karadeniz Ro Ro'ya ilişkin iddia çerçevesinde yapılan inceleme sonucunda, pazara giriş engelleri bulunmaması, ulusal ve uluslararası rekabetin varlığı hususları dikkate alınarak ortak girişimin hâkim durum meydana getirmediği ve 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin de ihlal edilmediği gerekçesiyle şikâyet reddedilmiştir.

Rusya ve eski Sovyet ülkelerine yönelik taşıma yapan kara nakliyecilerinin kullandığı Karadeniz hatlarının, tarifeli Ro-Ro hattı anlamında, Samsun-Novorossisky ve Zonguldak-Evpatoria hatlarından oluştuğu, 1993 yılında Cenk Deniz Taşımacılığı A.Ş.'nin (Cenk Denizcilik) ufak tonajlı bir gemi ile Samsun-Novorossisky hattından Ro-Ro taşımacılığınâ başladığı, Ulusoy Grubunun da bu hatta giriş yapması ile rekabetin başladığı, doluluk oranının, gemi sayısındaki artış nedeniyle azalması, tüketicilerin navlun borçlarını vadesinde, ödememeleri gibi sebeplerle kârlılığı azalan iki Ro-Ro teşebbüsünün, aynı hatta iki rakip gibi faaliyette bulunmak yerine işbirliği içerisinde çalışmak, böylelikle hem rekabet baskısından ve beraberindeki dezavantajlardan kurtulmak hem de işletme maliyetlerini tek çatı altında birleştirme amacıyla, 15 Mart 1997 tarihinde protokol yaparak Karadeniz Ro-Ro İşletmesi A.Ş.'ni kurdukları anlaşılmaktadır.

Bu şirketin fonksiyonları, taraflar arasında yapılan protokolün 3. sayfasında, rezervasyon, fahsilat, evrak kabul, faturalandırma, performans raporlama, halkla ilişkiler, promosyon ve reklam çalışmaları olarak belirlenmiş, bir başka belgede de Karadeniz Ro-Ro'nun fonksiyonları "sadece pazarlama, rezervasyon, bilet satış hizmetleri" olarak dile getirilmiştir. Taşımalar yine iki ana teşebbüs tarafından gerçekleştirilmekte ve elde edilen navlun Karadeniz Ro-Ro "havuzunda" birikip, protokolde belirlenen esaslar çerçevesinde taraflar arasında pay edilmektedir.

1997 Mart ayında başlayan ve havuzdaki navlun gelirin paylaşılması ve protokol gereği tarafların üzerine düşenleri yerine getirmemeleri nedeniyle ortaya çıkan anlaşmazlıkların çözülememesi sonucunda Cenk Denizcilik'in ayrılması ve 2004 Haziran ayında Karadeniz Ro-Ro ve Konteyner Taşımacılığı A.Ş. adlı alternatif şirketin kurulması ile Cenk-Ulusoy işbirliğinin sona erdiği anlaşılmaktadır.

Bu iddia yönünden Dairemizin 06.06.2008 tarih ve E.2007/1826, K.2008/4656 sayılı kararıyla Rekabet Kurulu'nun 23.05.2007 tarih ve 07-42/465-177 sayılı kararının kısmen iptaline karar verildiği, anılan kararın gereğinin yerine getirilmesini teminen alınan 21.05.2013 tarih ve 13-29/402-179 sayılı Rekabet Kurulu kararıyla, "Cenk Denizcilik Grubu ile Ulusoy Martı Ro-Ro İşletmeleri A.Ş. arasında işbirliğine yönelik olarak imzalanan, Karadeniz Ro-Ro İşletmesi A.Ş.'nin kuruluş ve faaliyetlerine ilişkin Protokol'e, 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasında sayılan şartların tamamını karşılması nedeniyle bireysel muafiyet tanınmasına ve Karadeniz Ro-Ro İşletmesi A.Ş.'ye idari para cezası verilemeyeceğine" karar verildiği anlaşıldığından, sonucu itibarıyla dava konusu Kurul kararında bu kısım yönünden de hukuka aykırılık görülmemiştir.

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2012/3958

Karar No : 2017/1925

4) Ege Ro-Ro'nun 1998 yılında Tekirdağ-Trieste seferlerine başlamasıyla birlikte UN Ro-Ro tarafından, Ege Ro-Ro karşısında müşteri kaybına uğramamak için bazı müşterilere diğerlerine göre daha uzun vade olanağı tanındığı, kendi grupları bünyesinde olmayan TIR araçlarına geciktirme gibi yollarla ayrımcılık yapıldığı iddiaları;

Türkiye çıkışlı/varışlı uluslararası Ro Ro taşımacılığı pazarının herhangi bir yasal giriş engeli bulunmayan, Türk ve yabancı teşebbüsler açısından potansiyel rekabete açık bir pazar olduğu, bununla birlikte söz konusu üç hatta faaliyet gösteren UND Ro Ro Grubu, Ulusoy Ro Ro Grubu ve Karadeniz Ro Ro'nun %100'e yakın oranlardaki mevcut pazar payları ile ayrı ayrı ilgili pazarlarda hakim durumda kabul edilebilecekleri, ancak hakim durumun önemli kriterlerinden biri kabul edilen giriş engelinin bu pazarlarda olmaması ve potansiyel rekabetin mevcut oluşunun, bu teşebbüslerin mevcut pazar paylarıyla sahip oldukları hakim durumu zayıflattığı, dolayısıyla, mevcut ve potansiyel rakiplerinden bağımsız hareket ederek "fiyat"ı belirleyebilme güçlerini kısıtladığı, teşebbüslerden elde edilen maliyet tabloları incelendiğinde, kârlılık oranları ile ve gerçekleşen doluluk oranlarına göre aşırı sayılabilecek oranlarda bir fiyat uygulanmadığı, hakim durumda olan teşebbüslerin müşterileri arasında farklı ödeme düzenlemeleri yaptıkları, hizmet sunumunda farklılıklar bulunduğu ve bu durumun ayrımcılık yarattığı iddiası açısından ödemede bulunmayan firmalara farklı davranıldığına ilişkin herhangi bir tespit yapılamadığı, Ulusoy Grubu'nun sahip olduğu imtiyazla çalıştırdığı gümrüksüz akaryakıt istasyonu aracılığıyla bu grup bünyesinde olmayan TIR araçlarını geciktirdiği ile ilgili iddiaların ise, bu faaliyetin kamu otoritelerinin denetimi altında gerçekleşiyor olması nedeniyle geçerliliği bulunmadığı anlaşıldığından, ilgili pazarlarda hâkim durumda bulunan teşebbüslerin, bu hâkim durumlarını kötüye kullandıklarına dair herhangi bir bulguya ulaşılamaması ve şikâyetçi tarafından da somut bilgi ve belge sunulamaması karşısında, belirtilen iddialar hakkında soruşturma açılmamasına ilişkin işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davanın **REDDİNE**, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 131,90.-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, 83,00.-TL yargılama gideri ile Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.000.-TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, 41,20.-TL müdahil yargılama giderinin davacıdan alınarak müdahillere verilmesine, kullanılmayan 21,40.-TL yürütmeyi durdurma harcının istemi hâlinde davalı idareye iadesine, posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra istemi hâlinde taraflara iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 12.06.2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Nevzat
ÖZGÜR

Üye
Dr. Hasan
GÜ

Üye
Doç. Dr. Gürsel
ÖZKAN

Üye
İlker
SERT

Üye
Fatih Mehmet
ALKIŞ

